

Beslissing 87/2022 van 1 juni 2022

Dossiernummer : DOS-2021-00899

Betreft : Klacht wegens verzending van een globale e-mail waarbij alle bestemmingen zichtbaar zijn

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, samengesteld uit de heer Hielke Hijmans, alleenzetelend voorzitter;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna AVG;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna WOG;

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019;

Gelet op de stukken van het dossier;

heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klager: De heer X, hierna 'de klager'.

De verweerder: De heer Y., hierna 'de verweerder'

I. Feiten en procedure

1. Op 18 februari 2021 dient de klager een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit tegen verweerder.

Op 15 februari 2021 werd door de verweerder in diens hoedanigheid als vakbondsafgevaardigde binnen de onderneming Z twee e-mailberichten uitgestuurd aan de personeelsleden van deze onderneming met als onderwerp: “werknemersafgevaardigden BERICHT & CONTACTGEGEVENS”. Bij de bestemmingen in het veld “AAN” van deze twee e-mailberichten was het volledige personeelsbestand van de onderneming Z opgenomen. In de “Carbon Copy” (“CC”) stonden ook drie e-maildomeinen, waarvan twee toebehoren aan vakbonden, dus extern aan de onderneming Z. Er werd geen gebruik gemaakt van de Blind Carbon Copy (“BCC”) mogelijkheid. Als gevolg hiervan verkregen de twee externe bestemmingen met de emaildomeinen @[vakbond 1].be en @[vakbond 2].be kennis van de identiteit en de e-mailadressen van alle personeelsleden van de onderneming.

2. Op 16 april 2021 wordt de klacht door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 WOG en wordt de klacht op grond van artikel 62, § 1 WOG overgemaakt aan de Geschillenkamer.
3. Op 4 juni 2021 wordt overeenkomstig artikel 96, §1 WOG het verzoek van de Geschillenkamer tot het verrichten van een onderzoek overgemaakt aan de Inspectiedienst, samen met de klacht en de inventaris van de stukken.
4. Op 7 januari 2022 wordt het onderzoek door de Inspectiedienst afgerond, wordt het verslag bij het dossier gevoegd en wordt het dossier door de Inspecteur-generaal overgemaakt aan de Voorzitter van de Geschillenkamer (artikel 9, §1 en §2 WOG)

Het verslag besluit dat:

1. er sprake is van een inbreuk op de artikelen 5, lid 1, a) en 6.1 AVG: de beginselen inzake de verwerking van persoonsgegevens en de rechtmatigheid van de verwerking; en
 2. er sprake is van een inbreuk op artikel 33, lid 1 AVG: melding van een inbreuk in verband met persoonsgegevens aan de toezichthoudende overheid.
5. Tot slot wijst de Geschillenkamer er op dat er naast de onderhavige klacht nog dertien klachten zijn ingediend omtrent dezelfde bovenvermelde litigieuze verwerking. Alle klachten hebben geleid tot een gelijklopende beslissing van de Geschillenkamer. Deze klachten en de daaropvolgende, omwille van de leesbaarheid, veertien aparte beslissingen moeten samen als één geheel beschouwd worden.

II. Motivering

II.1. Identiteit van de verwerkingsverantwoordelijke

6. De Geschillenkamer stelt vast dat de communicatie van bovenstaande mails tegelijkertijd zowel intern binnen de onderneming Z als extern naar de betrokken vakbonden heeft plaatsgevonden. Hieromtrent stelde de Inspectiedienst vast dat de interne verspreiding aan het personeel binnen de onderneming Z enerzijds als verwerkingsactiviteit en anderzijds qua inhoud van het bericht valt onder cao nr. 5 van 24 mei 1971¹. Bijgevolg maakt de interne mededeling van persoonsgegevens geen voorwerp uit van het onderzoek door de Inspectiedienst. Op basis van de stukken uit het dossier ziet de Geschillenkamer geen reden om het standpunt van de Inspectiedienst niet te volgen, gelet op de rechtmatige syndicale grondslag van de verwerking in kwestie op basis van de voormelde cao nr. 5 binnen de onderneming Z. Deze beslissing beperkt zich aldus tot de mededeling van de e-mailadressen van alle personeelsleden van de onderneming Z aan de twee externe bestemmingen met de emaildomeinen @[vakbond 1].be en @[vakbond 2].be.
7. De Geschillenkamer is van oordeel dat de verweerder moet worden aangemerkt als verwerkingsverantwoordelijke in de zin van artikel 4.7 AVG voor wat betreft de communicatie naar de twee externe bestemmingen met de emaildomeinen @[vakbond 1].be en @[vakbond 2].be. De Geschillenkamer leest in het Inspectieverslag hieromtrent:

‘Hoewel de onderneming Z de werkzaamheden van de vakbondsafgevaardigden faciliteert, is de onderneming Z hier niet de verwerkingsverantwoordelijke. De verspreiding van syndicale informatie via mailing vond plaats op de systemen van de onderneming Z, doch vanuit de werkzaamheid van de vakbonden en in het bijzonder werd de verspreiding van de emailberichten geïnitieerd door de vakbondsafgevaardigde en dit op eigen initiatief.’

8. De Geschillenkamer verwijst naar haar eerdere beslissing 74/2020² waarin zij het begrip “verwerkingsverantwoordelijke” eerder heeft toegelicht:

“62. Het Hof van Justitie heeft bevestigd dat voor de identificatie van de verwerkingsverantwoordelijke(n) er een feitelijke beoordeling moet zijn welke natuurlijke persoon of rechtspersoon, resp. natuurlijke personen of rechtspersonen, “het doel” en “de middelen” van de verwerking vaststellen, waarbij ter bescherming van betrokkenen een ruime definitie aan het begrip wordt gegeven. Het Hof heeft eveneens geoordeeld dat een natuurlijke persoon die om hem moverende redenen invloed uitoefent op de verwerking van persoonsgegevens en daardoor

¹ Rekening houdende met de Collectieve Arbeidsovereenkomst nr. 5 van 24 mei 1971 betreffende het statuut van de syndicale afvaardigingen van het personeel der ondernemingen. U kan deze tekst raadplegen via de volgende link: <http://www.cnt-nar.be/Cao-lijst.htm>

² Beslissing ten gronde 74/2020 van 24 november 2020 van de Geschillenkamer van de GBA beschikbaar via de webpagina: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/burger/publicaties/beslissingen>

*deelneemt aan de vaststelling van het doel van en de middelen voor deze verwerking, kan geacht worden een verwerkingsverantwoordelijke te zijn.*³

Zoals ook vastgesteld door de Inspectiedienst was het de verweerder als vakbondsafgevaardigde die de doeleinden en middelen van de verwerking van persoonsgegevens heeft bepaald toen hij de e-mails in kwestie uitstuurde. Bijgevolg moet de vakbondsafgevaardigde gekwalificeerd worden als verwerkingsverantwoordelijke in de zin van artikel 4.7 AVG.

II.2. Behandeling van de grieven

II.2.1. inbreuk op artikelen 5, 6 AVG: de beginselen inzake de verwerking van persoonsgegevens en de rechtmatigheid van de verwerking

9. De Geschillenkamer herinnert eraan dat elke verwerkingsverantwoordelijke de basisprincipes van gegevensbescherming, zoals bepaald in artikel 5, lid 1 van de AVG moet naleven.
10. Op basis van artikel 5, lid 1, a), AVG is het noodzakelijk dat persoonsgegevens worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is. Uitgangspunt van artikel 5.1.a) AVG is dus dat persoonsgegevens alleen mogen worden verwerkt voor gerechtvaardigde doeleinden. Dit betekent dat de verwerking noodzakelijk moet zijn met het oog op het bereiken van specifiek in de AVG genoemde doelen, dan wel dat er toestemming moet zijn verkregen van degene wiens gegevens worden verwerkt. Wanneer het gerechtvaardigd is om persoonsgegevens te verwerken, dan moet de verwerking ervan vervolgens behoorlijk gebeuren. Ten slotte moet duidelijk zijn voor welke doelen persoonsgegevens worden verwerkt en hoe dat gebeurt.
11. Voor wat betreft de rechtmatigheid van de verwerking verwijst de Geschillenkamer naar artikel 6, lid 1 AVG, dat bepaalt dat de verwerking alleen rechtmatig is indien en voor zover aan tenminste een van zes rechtsgrondslagen voldaan is. Tijdens de bevraging door de Inspectiedienst maakt de verweerder zelf geen melding van enige rechtsgrond dewelke hem zou toelaten over te gaan tot de gegevensverwerking die het voorwerp uitmaakt van de klacht, zijnde de mededeling van het de e-mailadres van de klager aan de externe bestemmingen.
12. Op basis van de feitelijke elementen in het dossier aanwezig gaat de Geschillenkamer ambtshalve na of er desgevallend een rechtsgrond kan worden ingeroepen die de verweerder zou toelaten over te gaan tot de verzending van de e-mail met daarin, zichtbaar voor de externe bestemmingen, het e-mailadres van de klager. Daartoe onderzoekt de Geschillenkamer, overeenkomstig haar beslissingspraktijk⁴ of de mededeling van het mailadres van de klager kan worden gebaseerd op enig gerechtvaardigd belang in hoofde van de verweerder (artikel 6.1. f) AVG). De overige

³ Beslissing ten gronde 74/2020 van 24 november 2020 van de Geschillenkamer van de GBA beschikbaar via de webpagina: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/burger/publicaties/beslissingen>, §62.

⁴ Zie ook Beslissing 03/2021 dd. 13 januari 2021 en Belissing 62/2022 dd. 29 april 2022.

rechtsgronden opgenomen in artikel 6.1. onder a), b), c), d) en e) AVG zijn in voorliggend geval niet van toepassing.

13. Overeenkomstig artikel 6.1 f) AVG en de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna “het Hof”) dient aan drie cumulatieve voorwaarden te zijn voldaan opdat een verwerkingsverantwoordelijke zich rechtsgeldig kan beroepen op deze rechtmatigheidsgrond, “te weten, in de eerste plaats, de behartiging van een gerechtvaardigd belang van de voor de verwerking verantwoordelijke of van de derde(n) aan wie de gegevens worden verstrekt, in de tweede plaats, de noodzaak van de verwerking van de persoonsgegevens voor de behartiging van het gerechtvaardigde belang, en, in de derde plaats, de voorwaarde dat de fundamentele rechten en vrijheden van de bij de gegevensbescherming betrokken persoon niet prevaleren” (arrest “Rigas”⁵).
14. Teneinde zich conform artikel 6.1 f) AVG te kunnen beroepen op de rechtmatigheidsgrond van het “gerechtvaardigd belang”, dient de verwerkingsverantwoordelijke met andere woorden aan te tonen dat:
 - 1) de belangen die deze met de verwerking nastreeft, als gerechtvaardigd kunnen worden erkend (de “doeltoets”);
 - 2) de beoogde verwerking noodzakelijk is voor de verwezenlijking van deze belangen (de “noodzakelijkheidstoets”); en
 - 3) de afweging van deze belangen ten opzichte van de belangen, fundamentele vrijheden en grondrechten van betrokkenen doorweegt in het voordeel van de verwerkingsverantwoordelijke (de “afwegingstoets”).
15. Wat betreft de eerste voorwaarde (de zogenaamde “doeltoets”), is de Geschillenkamer van oordeel dat het doeleinde dat erin bestaat om de werknemers te informeren over de uitslag van de sociale verkiezingen en over de contactgegevens en -modaliteiten van de personeelsafgevaardigden overeenkomstig overweging 47 AVG op zich als gerechtvaardigd kan worden beschouwd. Er wordt bijgevolg voldaan aan de eerste voorwaarde vervat in artikel 6.1, f) AVG.
16. Teneinde te voldoen aan de tweede voorwaarde, dient te worden aangetoond dat de verwerking noodzakelijk is voor de verwezenlijking van de nagestreefde doeleinden. Dit betekent meer bepaald dat de vraag dient te worden gesteld of met andere middelen hetzelfde resultaat kan worden bereikt zonder verwerking van persoonsgegevens of zonder een onnodig ingrijpende verwerking voor de betrokkenen.

⁵ HvJEU, 4 mei 2017, C-13/16, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde tegen Rīgas pašvaldības SIA „Rīgas satiksme”, overweging 28. Zie ook HvJEU, 11 december 2019, C-708/18, TK t/ Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA, overweging 40.

17. Uitgaande van het doeleinde, zijnde het informeren van alle personeelsleden in slechts twee e-mails, dient de Geschillenkamer vast te stellen dat er een eenvoudig technisch middel bestaat dat toelaat om de beoogde bestemmingen van de e-mail in één enkele beweging te bereiken zonder dat de mailadressen van eenieder zichtbaar zijn, namelijk de verzending in BCC in plaats van in AAN of CC. Aan de tweede voorwaarde is aldus niet voldaan doordat het beginsel van minimale gegevensverwerking (artikel 5.1. c) AVG) niet werd nageleefd.
18. Teneinde na te gaan of aan de derde voorwaarde van artikel 6.1, f) AVG - de zogenaamde “afwegingstoets” tussen de belangen van de verwerkingsverantwoordelijke, enerzijds, en de fundamentele vrijheden en grondrechten van betrokkene, anderzijds - kan worden voldaan, dient overeenkomstig overweging 47 AVG rekening te worden gehouden met de redelijke verwachtingen van de betrokkene. Er dient meer bepaald te worden geëvalueerd of “betrokkene op het tijdstip en in het kader van de verzameling van de persoonsgegevens redelijkerwijs mag verwachten dat verwerking met dat doel kan plaatsvinden”
19. Dit wordt eveneens benadrukt door het Hof in zijn arrest “TK t/ Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA” van 11 december 2019⁶, waarin het stelt:
- ‘Ook relevant voor deze afweging zijn de redelijke verwachtingen van de betrokkene dat zijn of haar persoonsgegevens niet zullen worden verwerkt wanneer, in de gegeven omstandigheden van het geval, de betrokkene redelijkerwijs geen verdere verwerking van de gegevens kan verwachten’.*
20. De Geschillenkamer kan omtrent deze derde voorwaarde enkel vaststellen dat de klager de redelijke verwachting mag hebben dat zijn e-mailadres niet wordt meegedeeld aan externe bestemmingen waarmee hij geen relatie heeft.
21. De Geschillenkamer is van oordeel dat het geheel van de uiteengezette elementen aantoont dat de verweerder zich op geen enkele rechtsgrond kan beroepen waaruit de rechtmatigheid blijkt. Door de e-mailadressen te delen met bestemmingen extern aan de onderneming, verricht de verwerkingsverantwoordelijke een verwerking zonder wettige basis, hetgeen in strijd is met artikel 5, lid 1, a) AVG, evenals van artikel 6 AVG.
22. De Geschillenkamer acht het bewezen dat er **sprake is van inbreuk op artikel 5, lid 1, a) en artikel 6 AVG.**

II.2.2. inbreuk op artikel 33, lid 1 AVG: melding van een inbreuk in verband met persoonsgegevens aan de toezichthoudende autoriteit

23. Een inbreuk in verband met persoonsgegevens zoals gedefinieerd in artikel 4, 12° AVG is “een inbreuk op de beveiliging die per ongeluk of op onrechtmatige wijze leidt tot de vernietiging, het

⁶ HvJEU, 11 december 2019, C-708/18, TK t/ Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA, overweging 58.

verlies, de wijziging of de ongeoorloofde verstrekking van of de ongeoorloofde toegang tot doorgezonden, opgeslagen of anderszins verwerkte gegevens”.

24. Wanneer een dergelijke inbreuk in verband met persoonsgegevens zich voordoet, legt de AVG de verwerkingsverantwoordelijke op om dit te melden aan de bevoegde nationale toezichthoudende autoriteit en, in bepaalde gevallen, om deze inbreuk mee te delen aan de personen op wiens persoonsgegevens de inbreuk betrekking heeft.
25. Voor wat betreft de melding van de inbreuk in verband met persoonsgegevens aan de toezichthoudende autoriteit verwijst de Geschillenkamer naar artikel 33 AVG dat bepaalt dat *“[i]ndien een inbreuk in verband met persoonsgegevens heeft plaatsgevonden, meldt de verwerkingsverantwoordelijke deze zonder onredelijke vertraging en, indien mogelijk, uiterlijk 72 uur nadat hij er kennis van heeft genomen, aan de overeenkomstig artikel 55 bevoegde toezichthoudende autoriteit, tenzij het niet waarschijnlijk is dat de inbreuk in verband met persoonsgegevens een risico inhoudt voor de rechten en vrijheden van natuurlijke personen. Indien de melding aan de toezichthoudende autoriteit niet binnen 72 uur plaatsvindt, gaat zij vergezeld van een motivering voor de vertraging.”*
26. Eerst zal de Geschillenkamer nagaan of er een inbreuk in verband met persoonsgegevens heeft plaatsgevonden en desgevallend of deze gemeld had moeten worden aan de GBA.
27. Op basis van de stukken uit het dossier stelt de Geschillenkamer vast dat het e-mailadres van de klager, samen met die van het hele personeelsbestand werden gecommuniceerd aan externe bestemmingen. Hierdoor konden externen deze gegevens raadplegen. Er is dan ook sprake van een inbreuk op de vertrouwelijkheid, i.e. een ongeoorloofde of onbedoelde verstrekking van of toegang tot persoonsgegevens.
28. Vervolgens gaat de Geschillenkamer na of deze inbreuk met betrekking tot persoonsgegevens gemeld had moeten worden aan de GBA.
29. Zoals reeds hierboven opgemerkt moet de inbreuk in verband met persoonsgegevens gemeld worden aan de GBA, tenzij het onwaarschijnlijk is dat deze een risico vormt voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen.
30. Tijdens de bevraging door de Inspectiedienst werd door de verweerder geen informatie overgemaakt waarom de inbreuk in verband met persoonsgegevens niet gemeld werd, noch werd toegelicht of de inbreuk in verband met persoonsgegevens al dan niet waarschijnlijk een risico vormt voor de rechten en plichten van de betrokkenen, en dus niet gemeld werd aan de GBA.
31. De Inspectiedienst stelt vast dat de inbreuk in verband met persoonsgegevens waarschijnlijk een, weliswaar beperkt, risico vormt voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen op basis van volgende overwegingen:

- a. de inbreuk in verband met persoonsgegevens is veroorzaakt door de vakbondsafgevaardigde en dit buiten zijn mandaat voorzien binnen CAO nr. 5. De Inspectiedienst kon echter niet vaststellen of het gebruik van CC in plaats van BCC “accidenteel” was, dan wel doelbewust;
- b. de inbreuk in verband met persoonsgegevens was beperkt zowel in het aantal externe bestemmingen (2), als in blootgestelde persoonsgegevens: het professionele emailadres waaruit mogelijk de identiteit van de ontvangers kon vastgesteld worden;
- c. de inbreuk in verband met persoonsgegevens bevatte geen andere persoonsgegevens van het personeel, behalve de namen van alle vakbondsafgevaardigden en de namen – contactgegevens van de vakbonden;
- d. de inbreuk in verband met persoonsgegevens bevatte geen persoonsgegevens die vallen onder artikel 9 of artikel 10 van de AVG;
- e. de inbreuk in verband met persoonsgegevens kwam voort uit een menselijke handeling met een eenmalig karakter.
- f. de inbreuk in verband met persoonsgegevens kan in de toekomst vermeden worden door de vakbondsafgevaardigde. De vakbondsafgevaardigde betwist de feiten niet.
- g. de inbreuk in verband met persoonsgegevens bezorgde mogelijks heel beperkte schade aan de klagers en de onderneming Z. Tussen de verspreiding en de wissing van de persoonsgegevens zitten 7 dagen. Het emailadres en de (voor-) naam van de werknemers van de onderneming Z zijn professionele persoonsgegevens. Op basis van de naam en voornaam kan ook het emailadres van een personeelslid van de onderneming Z gevormd worden. Op zich is dit e-mail adres geen geheim en eenvoudig te bekomen voor de externe ontvangers van de e-mailberichten.
- h. de inbreuk in verband met persoonsgegevens werd opgelost op 22 februari 2021 door de onderneming Z (en niet door de vakbondsafgevaardigde) en dit voor de aanhangigmaking van het onderzoek bij de Inspectiedienst en voor de start van het onderzoek: beide externe ontvangers deelden mee aan de onderneming Z het e-mailbericht te hebben verwijderd.

32. De Geschillenkamer ziet geen argument om af te wijken van de vaststellingen van de Inspectiedienst en concludeert dat de inbreuk in verband met persoonsgegevens waarschijnlijk een, beperkt, risico voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen inhoudt. . De Geschillenkamer acht het bewezen dat er **sprake is van een inbreuk op artikel 33 AVG.**

III. Besluit

33. Gelet op de bovenstaande vaststellingen besluit de Geschillenkamer om niet over te gaan tot een behandeling ten gronde van deze zaak. De Geschillenkamer acht het bewezen dat er **sprake is van een inbreuk op artikel 5, lid 1, a) en artikel 6, lid 1, AVG en een inbreuk op artikel 33 AVG**, dewelke rechtvaardigt dat *in casu* wordt overgegaan tot het nemen van een beslissing op grond van artikel 95, §1, 4° WOG, meer bepaald de verwerkingsverantwoordelijke voor de toekomst te waarschuwen dat het onrechtmatig meedelen van persoonsgegevens een inbreuk uitmaakt op artikel 5, lid 1, a) en 6, lid 1 AVG en dat het niet melden van een inbreuk in verband met persoonsgegevens die een risico voor de rechten en vrijheden van betrokkenen inhoudt een schending van artikel 33 AVG uitmaakt. Hierbij houdt de Geschillenkamer rekening met het onopzettelijk en eenmalig karakter van de menselijke fout en het lage risico voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen. Ook houdt de Geschillenkamer rekening met het feit dat de verwerkingsverantwoordelijke een natuurlijke persoon is. De Geschillenkamer ziet dan ook af van het opleggen van een zwaardere sanctie. Het feit dat er meerdere klachten zijn ingediend over dezelfde twee e-mailberichten heeft geen invloed op de hoogte van de sanctie.
34. Onderhavige beslissing is een *prima facie* beslissing genomen door de Geschillenkamer overeenkomstig artikel 95 WOG op grond van de door de klager ingediende klacht, in het kader van de 'procedure voorafgaand aan de beslissing ten gronde'⁷ en geen beslissing ten gronde van de Geschillenkamer in de zin van artikel 100 WOG. De Geschillenkamer heeft aldus beslist om op grond van de artikelen 58.2. c) en 95, §1, 4° van de wet van 3 december 2017, de verweerder te waarschuwen dat het niet melden van het voormelde gegevenslek een inbreuk van artikel 33 AVG uitmaakt.
35. Onderhavige beslissing heeft tot doel de verweerder in kennis te stellen van het feit dat deze een inbreuk op de bepalingen van de AVG heeft gepleegd en deze in de mogelijkheid te stellen zich alsnog te conformeren met voornoemde bepalingen.
36. Indien de verweerder evenwel niet akkoord gaat met de inhoud van onderhavige *prima facie* beslissing en van oordeel is dat deze feitelijke en/of juridische argumenten kan laten gelden die tot een andere beslissing zouden kunnen leiden, kan deze via het e-mailadres litigationchamber@apd-gba.be een verzoek tot behandeling ten gronde van de zaak richten aan de Geschillenkamer en dit binnen de termijn van 30 dagen na de kennisgeving van deze beslissing.
37. In geval van een voortzetting van de behandeling van de zaak ten gronde, zal de Geschillenkamer de partijen op grond van de artikelen 98, 2° en 3° *juncto* artikel 99 WOG uitnodigen hun verweermiddelen in te dienen alsook alle stukken die zij nuttig achten bij het dossier te voegen. De onderhavige beslissing wordt desgevallend definitief opgeschort.

⁷ Afdeling 3, Onderafdeling 2 WOG (artikelen 94 t.e.m. 97).

38. De Geschillenkamer wijst er volledigheidshalve op dat een behandeling ten gronde van de zaak kan leiden tot het opleggen van de maatregelen vermeld in artikel 100 WOG⁸.

39. Tot slot wijst de Geschillenkamer nog op het volgende:

Indien één van beide partijen gebruik wenst te maken van de mogelijkheid tot het raadplegen en het kopiëren van het dossier (artikel 95, §2, 3° WOG), dient deze zich te wenden tot het secretariaat van de Geschillenkamer, bij voorkeur via litigationchamber@apd-gba.be, teneinde een afspraak vast te leggen. Indien om een kopie van het dossier wordt verzocht, worden de stukken zo mogelijk elektronisch of anders per gewone post bezorgd⁹.

III. Publicatie van de beslissing

40. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit. Het is evenwel niet nodig dat daartoe de identificatiegegevens van de partijen rechtstreeks worden bekendgemaakt.

⁸ 1° een klacht te seponeren;

2° de buitenvervolginstelling te bevelen;

3° de opschorting van de uitspraak te bevelen;

4° een schikking voor te stellen;

5° waarschuwingen en berispingen te formuleren;

6° te bevelen dat wordt voldaan aan de verzoeken van de betrokkene om zijn rechten uit te oefenen;

7° te bevelen dat de betrokkene in kennis wordt gesteld van het veiligheidsprobleem;

8° te bevelen dat de verwerking tijdelijk of definitief wordt bevroren, beperkt of verboden;

9° te bevelen dat de verwerking in overeenstemming wordt gebracht;

10° de rechtzetting, de beperking of de verwijdering van gegevens en de kennisgeving ervan aan de ontvangers van de gegevens te bevelen;

11° de intrekking van de erkenning van certificatie-instellingen te bevelen;

12° dwangsommen op te leggen;

13° administratieve geldboeten op te leggen;

14° de opschorting van grensoverschrijdende gegevensstromen naar een andere Staat of een internationale instelling te bevelen;

15° het dossier over te dragen aan het parket van de procureur des Konings te Brussel, die het in kennis stelt van het gevolg dat aan het dossier wordt gegeven;

16° geval per geval te beslissen om haar beslissingen bekend te maken op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit.

⁹ In verband met de buitengewone omstandigheden ingevolge COVID-19 wordt de mogelijkheid van afhalen bij het secretariaat van de Geschillenkamer NIET geboden. Bovendien vindt alle communicatie in beginsel elektronisch plaats.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om:

- op grond van artikel 58.2.a) AVG en 95, §1, 4° WOG, de verwerkingsverantwoordelijke voor de toekomst **te waarschuwen** dat het onrechtmatig mededelen van persoonsgegevens een inbreuk op artikel 5, lid 1, a) en artikel 6, lid 1 uitmaakt.
- op grond van artikel 58.2.a) AVG en 95, §1, 4° WOG, de verwerkingsverantwoordelijke voor de toekomst **te waarschuwen** dat het niet melden van een inbreuk in verband met persoonsgegevens die een risico voor de rechten en vrijheden van betrokkenen inhoudt een schending van artikel 33 AVG uitmaakt.

Tegen deze beslissing kan op grond van art. 108, §1 WOG, beroep worden aangetekend binnen een termijn van dertig dagen, vanaf de kennisgeving, bij het Marktenhof, met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweerder.

(Get) Hielke HIJMANS

Voorzitter van de Geschillenkamer